

SIXPODS Uudistuva teollisuus

Jakso: "Me ollaan mietitty ympäristöasioita ylimmästä johdosta työntekijätasolle – kaikkien kanssa käytiin läpi sitä, mitä se tarkoittaa omassa työssä" – vieraana Lilli Puntti, Kiilto

Merkkien selitykset:

[?] = sanan kirjoitusasusta ei voi olla täysin varma, mutta merkitys on ainakin sinne päin.

Sanan äänityskohta merkitään tekstiin ylös esim. [sana? 00:15:44]

[??] = sanasta ei voinut saada selvää, joten se on täysin epävarma tai sitä ei voitu kirjata ylös lainkaan. Sanan äänityskohta merkitään tekstiin ylös esim. [?? 00:15:44]

[tekstiä] = äänet tai litteroimatta jätetyt kohdat merkitään tekstiin hakasulkeisiin, esim. [naurahtaa] tai [haastattelu keskeytyy hetkeksi, kun haastateltava vastaa puhelimeen]

[äänite alkaa]

Lilli Puntti [00:00:01]: Asioista täytyy kertoa eri organisaation tasoilla eri lailla. Johtaessa ylempiä johtohenkilöitä, täytyy heille tehdä sinne kauemmas luotaavaa ajatusta siitä, mikä se on se Kiilto2028. Mutta sitten, kun mennään sinne vaikka tuotantoon tai meidän pakkaamoon, niin sinne taas ehkä se viesti siitä, miten he ovat merkityksellisiä ja miten heidän tekemisensä on merkityksellistä.

Eetu Koho [00:00:27]: Tämä on SIXPOD:sin tekoja vihreässä siirtymässä. Tässä jaksossa tarkastellaan ympäristövastuullisuuden johtamista. Minä olen toimittaja Eetu Koho, vieraanani tänään on Kiillon tuoteturvallisuudesta ja vastuullisuudesta vastaava Lilli Puntti. Mikä Kiillon toiminnassa on poikkeuksellista?

Lilli Puntti [00:00:49]: No minun mielestäni Kiillon toiminnassa erityisen poikkeuksellista on se, että olemme todella pitkään ja intohimoisesti tehty näitä ympäristöasioita. Olemme miettineet sitä ihan sieltä meidän ylimmästä johdostamme saakka sinne ihan työntekijätasolle asti, eli otettu huomioon kaikki meidän työntekijäryhmämme. Sekä on myös lähdetty tuomaan markkinoille uusia ja innovatiivisia asioita, semmoisia, mitä ei vielä markkinassa tällä hetkellä haluta tai vaadita, tai ei ole sitä markkinarakoa, minkä vuoksi sitten tehtäisiin asioita, vaan olemme lähteneet ennakkoluulottomasti tekemään hommia ja toivotaan, että jossain vaiheessa se asiakaskin löytyy meidän ratkaisullemme. Toivotaan myöskin, että oltaisiin suunnannäyttäjiä siinä, että muutkin yritykset innostuisivat tästä asiasta ja ehkä lähtisivät viemään vielä voimakkaammin eteenpäin. Tämä on se poikkeuksellisuusasia tässä.

Eetu Koho [00:01:53]: Eli sinä koet, että olette jo vähän niin kuin etupellossa, juoksette pikkuisen edellä ja muut toivottavasti lähtevät sinne teidän polullenne mukaan?

Lilli Puntti [00:02:00]: Juuri näin. Tavallaan halutaan tuoda sitä ympäristöasiaa näkyville hyvinkin haasteellisessa ympäristössä, kuten rakentaminen. Toki sieltä lainsäädännöstäkin

on tulossa uusia asioita ja velvoittavia pointteja, lakeja, jotka edesauttavat sitä, mitä olemme tehneet jo vuosikausia. Mutta joka tapauksessa ollaan tuomassa sellaisia ratkaisuja ja myöskin tätä ilosanomaa tuotu viestinä erilaisissa yhteyksissä. Onhan meillä paljon energiaratkaisuja, mitä muilla ei tällä hetkellä vielä ole ollenkaan edes suunnitelmassa.

Eetu Koho [00:02:44]: Teidän yrityksessänne ympäristövastuullisuus on läpileikkaavaa ja se ohjaa sitä koko teidän toimintaanne. Toi kuulostaa tosi hienolta, tämmöiseltä konsulttilauseelta, mutta mitä se käytännössä tarkoittaa?

Lilli Puntti [00:02:56]: Kyllähän se on haasteellista saada se toimimaan ihan oikeasti kaikilla organisaation tasoilla, mutta siihen vaaditaan paljon työtä. Se tarkoittaa sitä, että meidän johtomme on sitoutunut. Johdosta tämä koko homma on lähtenyt liikkeelle. Meidän omistajamme ovat asettaneet meille tavoitteita ja sitä on lähdetty määrätietoisesti ja järjestelmällisesti viemään eteenpäin. Ihan tuossa alussa, kun meille tuli tämä lupaus ympäristölle, niin heti vuonna 2018 koulutettiin kaikki meidän henkilöstömme. Kaikkien kanssa käytiin läpi sitä, mitä se tarkoittaa siinä sinun omassa työssäsi, miten sinä voit edistää meidän Kiillon periaatteita ja meidän tavoitteitamme. Sinne tuotiin se jokaisen työntekijän tasolle ja siihen osoitettiin se vaikuttavuus, että kun olet tässä ja teet tämän asian, niin miten se vaikuttaa siihen koko kokonaisuuteen. Sitten tietysti läpileikkaavuus myös siinä mielessä, että aina, kun me tapaamme ihmisiä, meidän sidosryhmiämme tai asiakkaitamme, niin aina otetaan ne ympäristöasiat esille. Eli ihan kaikkeen toimintaan ja meidän arvoihimme, tai itse asiassa me puhutaan kulttuurin kulmakivistä, on tuotu tämä ympäristö. Itse asiassa jokaisessa meidän kuukausittaisessa tämmöisessä tilaisuudessa, missä läpi katsotaan yrityksen tilaa tai talouslukuja, niin on osana myöskin nämä ympäristöasiat.

Eetu Koho [00:04:39]: Eli teillä nämä ympäristöasiat ovat vähän niin kuin kokouskahvit, että ne ovat siellä joka kerta?

Lilli Puntti [00:04:45]: Kyllä, se on ihan minkä tahansa lähtökohta. Lähdetään tekemään uutta tuotetta tai mietitään uutta markkinointimateriaalia tai mietitään, minkä pakkauksen otamme käyttöön, niin aina pitää ottaa ensimmäisenä se ympäristönäkökohta. Totta kai sieltä tulee sitten myös niitä hinta, toimivuus ja käytännön jutut, mutta ympäristöasiat ovat siinä ihan ykkösenä.

Eetu Koho [00:05:10]: Sanoit, että kävitte koko henkilöstön kanssa läpi sen, että mitä tämä nyt juuri minun työssäni tarkoittaa. Olet head of product safety ja sustainability-pomo, niin mitä se sinun työssäsi tarkoittaa?

Lilli Puntti [00:05:24]: No minähän teen hyvinkin monenlaista. Nyt olemme itse asiassa juuri päivittäneet nämä meidän tavoitteemme, niin lähdemme sitten tekemään sitä niin sanottua road mappia, että miten käytännössä lähdetään niitä meidän uusia tavoitteitamme, johon on lisätty biodiversiteettitavoitteita ja vedenkäytön tavoitteita, niin miten me lähdemme sitä viemään eteenpäin. Niissä jutuissa olen hyvinkin voimakkaasti mukana. Sitten seuraan hyvin paljon lainsäädännön muutoksia, mitä on tulossa eri, esimerkiksi rakentamiseen, kuten mainitsin, tai pakkauksiin tai pakkausten kierrätykseen, tai EU:n vastuullisuusraportointiin, taksonomiaan on tulossa. Taksonomia vaikuttaa hyvinkin voimakkaasti. Eli sen lainsäädännön seuranta. Sitten minun organisaatiooni kuuluu myös

environmental manager, joka on meidän ensimmäinen ympäristöön keskittyvä henkilö. Esimerkiksi lasketaan meidän tuotteidemme hiilijalanjälkeä tai koko yrityksen hiilijalanjälkeä, niin ne kaikki kuuluvat minun pöydälleni sitten enemmän tai vähemmän.

Eetu Koho [00:06:38]: Sinulla on iso pöytä.

Lilli Puntti [00:06:39]: No joo, se välillä tuntuu, että sieltä tipahtaa ulos reunan yli, että ei aina kaikki mahdukaan sinne. Mutta muun muassa tällaisia asioita sinne minun tontilleni tipahtaa.

Eetu Koho [00:06:49]: Millaisia asioita ne ovat sitten muualla siellä ketjuissa? Mimmoisia konkreettisia esimerkkejä sieltä löytyy?

Lilli Puntti [00:06:56]: Aloitetaan vaikka siitä pakkauksesta. Tosiaan, kuten mainitsin, niin meillähän on tavoite, että meidän pakkauksemme ovat kierrätys- tai biopohjaisia tai uudelleenkäytettäviä. Eli lähdetään siitä, että tietenkin katsotaan mitä sinne ollaan pakkaamassa, että minkälainen se pakkaus fyysisesti täytyy olla, mutta sen jälkeen meidän hankinta ja osto lähtee kyselemään tarjouksia ja etsimään markkinoilta pakkauksia, jotka ovat vaikka kierrätysmuovista. Niitä ei hirveästi ole vielä tarjolla.

Eetu Koho [00:07:29]: Olin juuri kysymässä, että onko se helppoa löytää?

Lilli Puntti [00:07:30]: Ei, ei suinkaan. 100 % kierrätysmuovista valmistettuja astioita voi olla hyvinkin vaikea. Meidän pesuainepuolemme esimerkiksi on todennut sen ongelman, että semmoisia pulloja ja purnukoita, jotka eivät haise pahalle tai jollekin hajusteelle, voi olla vaikea löytää. Tavallaan sen tasalaatuisen kierrätysmateriaalin löytäminen ja sitten tietenkin siitä vielä astioiden tai purkkien tai pullojen valmistaminen, niin ei se niin helppoa ole. Se ketju täytyy nyt ensin löytää ja sitten tietysti käytännön testit ja sitten säilyvyydestit ja tämän tyyppiset. Sieltä se lähtee, eli ihan sieltä meidän hankinnasta, usein miten raaka-aineiden osalta myöskin, että mistä niitä vaihtoehtoisia raaka-aineita ja pakkauksia löytyy.

Eetu Koho [00:08:25]: Siihen saa sitten käyttää varmaan ihan työtunteja, että ne oikeasti löytää ja voidaan oikeasti varmistaa se, että nämä ovat sellaisia, mitä sanotaan. Tämähän on yksi ongelma tässä ympäristöasioissa, että vähän on tämmöistä viherpesua välillä havaittavissa, että asioita käännetään niin päin, että ne näyttäisivät olevan tosi hyviä. Oletteko te kohdanneet tämmöisiä ongelmia?

Lilli Puntti [00:08:45]: Tätä mainitaan myös hyvinkin paljon, että ollaan tarkkoja siitä, että jos sanomme jotain prosenttiosuuksia esimerkiksi, että tämä meidän tuotteemme on vaikka 50 % biopohjaista, niin sitten lähdetään miettimään, että pystymmekö sen todentamaan, onko siihen joku sertifikaatti. Itse asiassa juuri tänä aamuna käytiin tämmöistä auditointiprosessia läpi, missä lähdetään ulkopuolisen auditoijan toimesta todentamaan se, että meidän tuotteemme on biopohjainen X-% verran, ja sitten saadaan siitä sitten sertifikaatti ja tosiaan se ulkopuolinen tulee katsomaan sen meidän koko prosessimme kokonaisuudessaan läpi. Itse asiassa hän halusi vielä meidän markkinointimateriaaliammekin lukea, että ei tule niitä virheellisiä väittämiä, että tulee sen standardin ja sertifikaatin mukaisesti puhuttua. Kyllähän täytyy olla tosi tarkkana siitä, että jos ruvetaan puhumaan jostain tuotteen hiilijalanjäljestä,

niin mitä se kattaa. Tai, jos puhutaan meidän hiilineutraalisuustavoitteestamme, niin eihän se tarkoita kuin meidän omia toimintoja, että olemme hiilineutraali 2028, että se tarkoittaa meidän omia toimintojamme ja sitten on otettu niin sanotusta Scope 3:sta tuo matkustaminen ja liikematkustaminen mukaan.

Eetu Koho [00:10:09]: Tämä kuulostaa kaikki siltä, että tuossa on tosi paljon ylimääräistä työtä verrattuna siihen, että tekisi asiat vain välittämättä siitä ympäristöstä. Millaisena hintalappuna toi näkyy teillä, että valitsette olla ympäristöystävällinen?

Lilli Puntti [00:10:25]: Sitä on tietysti hirveän vaikea rahaksi, tai ei sitä ole sillä tavalla suoraan laskettukaan rahaksi, että paljonko meillä menee esimerkiksi näihin sertifiointeihin tai muihin, kun olemme mukana jossakin tämmöisissä vastuullisuusauditoinneissa tai -rankingeissa tai tämän tyyppisistä, niin eihän niitä koskaan ole laskettu yhteen. Ja se, että jos me valitsemme nyt sen kierrätysraaka-aineen tai biopohjaisen raaka-aineen tai pakkauksen, niin paljonko se tuo sitä lisähintaa, niin sitä ei ole koskaan meillä erikseen otettu. Tokihan se olisi jännittävä ja kiva katsoa. Itse asiassa siinä EU:n taksonomia-asetuksessa tavallaan ne meidän investoijamme tai vakuutusyhtiöt olisivat ehkä kiinnostuneita siitä, kuinka paljon meidän investoinneistamme on vihreitä investointeja, että paljonko käytämme rahaa tämmöiseen vihreään siirtymään. Mutta vielä ei ole tosiaan tehty tarkkaa rahallista arviota, eikä myöskään esimerkiksi työtunneista syntyvää. Resurssien käyttö on aika paljon, että kyllähän se tuo siihen tekemisen. Mutta sitten toisaalta se tuo myös brändiarvoa toisinpäin. Se, että Kiilto ehkä koetaan hyvinkin pitkälle tämmöisenä ympäristöasioissa edistyksellisenä yrityksenä. Tai sitten, että olemme tehneet isoja investointeja omaan energiankäyttöömme, että meillä on aurinkopaneeleja paljon, maalämpöä otettu käyttöön, lämmön talteenottoa, jotka ovat isoja investointeja, mutta kyllä ne sitten on katsottu, että ovat ihan kannattavia. Tällä hetkellä energian hinta on mikä on, niin kyllä se tulee sitten takaisinkin meille.

Eetu Koho [00:12:23]: Että se on teille muutakin, kuin hyvää hyvyttään ajatellaan luontoa, näette sen kuitenkin myös investointina?

Lilli Puntti [00:12:30]: Kyllä. Kyllähän se on sekä että. Jos me teemme hyvää luonnolle, niin me oikeutamme meidän olemassaolomme ja tekemisemme ja kemiantuotteiden valmistuksen. Kemianteollisuus koetaan hyvinkin negatiivisena asiana, mutta tavallaan ilman kemiaahan ei ole mahdollista nykyaikaista elämää. Joka paikassa se kemia on mukana, mutta tehdään siitä kemiasta mahdollisimman kestäväää tai mahdollisimman energiatehokasta tai vähäpäästöistä, niin päästään osaltamme mukaan siihen ketjuun.

Eetu Koho [00:13:14]: No jos mennään takaisin sinne läpileikkaavuuteen, siihen, että teillä on nyt koko yritys ja organisaatio mukana tässä ympäristötoiminnassa, niin minkälaista sitä on johtaa? Tuleeko siinä jotain asioita, mitä pitää eri lailla ottaa huomioon?

Lilli Puntti [00:13:28]: No onhan se totta, että asioista täytyy kertoa eri organisaation tasoilla eri lailla. Johtaessa ylempiä johtohenkilöitä, täytyy heille tehdä sinne kauemmas luotaavaa ajatusta siitä, mikä se on se Kiilto2028 ja sinne tavoitteenasetantaa, ja tuoda sinne hyötyjä, taloudellisia hyötyjä, ja niin pois päin. Mutta sitten, kun mennään sinne vaikka ihan tuotantoon tai meidän pakkaamoomme, niin sinne taas ehkä se viesti siitä, miten he ovat

merkityksellisiä ja miten heidän tekemisensä on merkityksellistä. Tuoda siellä semmoisia pikkuasioita, konkreettisia pieniä asioita, mitä he päivittäin tekevät, ja siinä mielessä. Miten he säästävät vettä heidän toiminnassaan tai energiaa, jos he tekevät jonkun asian tehokkaammin, tai jos he keksivät jonkun, niin he voivat tuoda hyvinkin paljon aloitteita ja innovaatioita, koska he ovat itse asiassa se tärkein osa-alue, koska he ovat siellä joka päivä sitä asiaa tekemässä, eikä välttämättä johto näe niitä säästökohteita. He ovat myös esimerkiksi hyvin tärkeä osa sitä, että ei synny hukkaa. He tekevät laadukasta tuotetta, joka ei mene sitten hukkaan. Se johtaminen sitten siellä on enemmän selittämistä, että miten tämä liittyy tähän meidän isompaan kokonaisuuteen.

Eetu Koho [00:15:10]: No te olette kemian alalla, niin mikä on teidän reseptinne siihen, että saadaan oikeasti ne työntekijät innostettua mukaan ympäristötoimiin?

Lilli Puntti [00:15:19]: Meillä on useitakin erilaisia tapoja innostaa. Tosiaan meillä on se aloitemahdollisuus, sitten meillä on työturvallisuudessa tai tapaturmien ehkäisyyn tällainen havaintokäytäntö, meillä on ympäristöhavainnot, joista saa lounaslappusen. Jos tekee tällaisen ympäristöhavainnon, millä voi jotain säästää, tai on huomannut vaikka vieraslajeja meidän tontillamme, tai on joku idea, millä voitaisiin lisätä biodiversiteettiä tai säästää energiaa, niin sitten on mahdollista myös aloitetoiminnan kautta saada ihan rahallista hyvää. Sitten meillä on useampia kanavia, eli tällainen Teams-kanava, missä tuodaan vihreitä vinkkejä, jotka voivat olla ihan mitä tahansa. Sitten meillä tuolla meidän RDI-labranssamme joka vuosi kasvatetaan tomaatteja. Eli ensin aloitetaan keväällä idättämällä siemeniä ja sitten tuodaan maitopurkkeja kotoa ja niihin istutetaan sitten niitä taimia, jotka sitten siirretään touko-kesäkuulla ulos. Ne ovat tuossa meillä pihalla ja jokainen käy kastelemassa aina vuorotellen niitä ja sitten saadaan tomaatteja. Tavallaan tuodaan ne ympäristöasiat ihan sinne jokapäiväiseen tekemiseen ja positiivisen kautta. Kaikki ovat aina ihan innolla mukana katsomassa, että no mitä siellä tapahtuu. Tai sitten meillä on linnunpönttö laitettu tuohon kahvihuoneen ikkunan eteen ja seurataan, miten niitä lintuja siellä käy, milloin mikäkin lintulaji ajaa toisen ulos sieltä. Tämän tyyppisiä. Se, että se on jokapäiväisessä tekemisessä ja siinä, että kaikki positiiviset asiat huomioidaan hyvinkin voimakkaasti, niin se tuo sitä innostusta ja ruokkii sitä edelleen.

Eetu Koho [00:17:24]: Minä pystyn hyvin näkemään teidän työntekijänne tulemassa aamulla töihin kiikareiden kanssa ja voileivän kanssa, jossa ei ole tomaattia päällä, koska hänen ei tarvitse ottaa sitä kotoa mukaan, kun se löytyy työpaikan puutarhasta. Aika kiva fiilis.

Lilli Puntti [00:17:38]: Juu.

Eetu Koho [00:17:40]: No mimmoisia haasteita te olette sitten kohdanneet? Niitä kuitenkin varmaan aina on matkan varrella.

Lilli Puntti [00:17:45]: Haasteita on siis monenlaisia. Voi olla juuri näihin toimitusketjuihin ongelmia, eli ei löydetä niitä hyviä, laadukkaita ja myös muuten vastuullisia raaka-aineketjuja. Pakkauksia, kuten sanoin, voi olla haasteellista välillä löytää juuri hyvälaatuisia ja meidän standardimme täyttäviä. Siinä lähdetään usein miten myös miettimään sitä, että okei olemme valinneet tällaisen bioraaka-aineen ja se onkin vaikka palmuöljy, tai Suomesta meillä käytetään paljon hiekkaa, niin se onkin sitten vaikka tuolta hiekkakuopalta

kaapaistaan sitä hiekkaa tänne ja tehdäänkin lattiatasoitetta tai kiinnityslaastia, niin mitä sitten tapahtuu siellä, mistä se materiaali otetaan. Jos se palmuöljy tulee vaikka jostakin Borneon sademetsästä tai jostain muualta, että siellähän on sitten paikallisesti tapahtunut jo paljon myös sosiaalisen vastuun osa-alueelta, että minkälaiset viljelijöiden olosuhteet ovat ja paljonko he saavat siitä rahaa loppujen lopuksi. Tai sitten se, että siellä sademetsää hakataan näiden palmuöljymetsien sijaan, että se on aika iso kysymys. Totta kai me valitsemme sellaisia raaka-aineita, mitkä ovat sertifioituista lähteistä, eli ei pitäisi lisätä niitä metsähakkuuta ja näin pois päin, mutta joka tapauksessa nämä ovat tällaisia isoja kysymyksiä. Tai sitten se, että raaka-aine on viljellystä pinta-alasta, että onko se ruokapinta-alaa, mistä se tulee se raaka-aineen ensimmäinen lähde. Tai sitten just nämä sosiaaliset näkökulmat, että hei meillä on aurinkopaneeleita, että mistähän ne piyhdisteet on louhittu, että voiko niissä olla jonkun uiguurien tai jonkun muiden ihmisryhmien oikeuksia poljettu. Nämä ovat isoja kysymyksiä. Siinä hiekkasimerkissä sitten vielä se, että ok, me otetaan hiekkakuopalta sitä hiekkaa, mutta mitä, jos me käytettäisiin kierrätettyä hiekkaa, että joku rakennus jo pilkootaan ja murskataan ja käsitellään ja tuodaan se hiekka hiekkana täytemateriaalina meidän tuotteisiimme, niin siinä tuleekin kysymykseen se, että sen hiekkakuopalta otetun hiekan hiilidioksidipäästöt ovat paljon pienemmät, kuin kierrätyshiekan. Kierrätyshiekan tai materiaalin tekemiseen käytetäänkin paljon enemmän resursseja, siellä on useampi työvaihe, jossa syntyy päästöjä. Kumpi on sitten parempi? Onko se kierrätysmateriaali parempi eettisesti, vai sitten se, että sen hiilijalanjälki on pienempi. Nämä ovat kysymyksiä, missä aina täytyy ruveta miettimään, että mikä se ratkaisu on. Sitten pitää pystyä perustelemaan se, että okei olemme valinneet tämän, koska. Eli on pienemmän pahan periaate tai tämä on meidän ympäristötavoitteidemme mukaista.

Eetu Koho [00:21:04]: Eli aika paljon siellä joutuu sitten kuitenkin tasapainoilemaan sen suhteen, että onko tämä nyt ympäristölle hyväksi, onko tämä työntekijöille hyväksi, onko tämä jollekin muulle nyt sitten huonoksi. Ovatko ne vaikeita valintoja sitten tehdä? Onko sinulla jotain reseptiä, että miten näitä valintoja sitten tehdään?

Lilli Puntti [00:21:21]: No ei suoranaista, että kyllähän siinä täytyy ottaa aina se tapaus case by case. Katsotaan se yksittäinen tapaus ja sitten ruvetaan katsomaan ne riskit ja mahdollisuudet. Voi olla, että hei me emme otakaan tätä bioraaka-ainetta, koska. Siellä voi olla esimerkiksi jotain ihmisoikeuskysymyksiä, jotka tulevat vastaan, tai voi olla se, että katsomme, että tällä on isompi hyvää tuova elementti meidän kokonaistavoitteeseemme, niin otamme tämän, vaikka siitä syntyykin enemmän hiilidioksidipäästöjä, eli tuetaankin kiertotaloutta.

Eetu Koho [00:22:07]: Eli tuossa tulee sitten ehkä taas se johtamisen näkökulma tässä teidän läpileikkaavuudessa, että teillä johto joutuu painimaan aika isojen kysymysten ympärillä, vaikka lähtökohtaisesti valinta pitäisi olla aika helppo, että hei tehdään vain ympäristökestävästi?

Lilli Puntti [00:22:22]: Joo, ei sitä voi ottaa niin yksioikoisesti, että kyllä siellä talousasiat painavat, juuri nämä sosiaalisen vastuun kysymykset tulee käytyä. Kyllä joudutaan käymään sitä riskikartoitusmatriisia aika useinkin läpi, että ei se ole niin yksioikoista.

Eetu Koho [00:22:42]: No mitä sinä haluaisit, että muut teollisuusyritykset tai päättäjät oppisivat tästä teidän tavastanne toimia, tai teidän tarinastanne, tai teidän visiostanne?

Lilli Puntti [00:22:54]: Aloitetaan nyt niistä päättäjistä. Aika paljonhan meitä nyt ohjaa EU-lainsäädäntö ja EU:n green deal ja sieltä tulevat uudet lakialoitteet, vihreät lakialoitteet, niin toivoisin siellä sitten semmoista erityistä asiantuntevuutta. Voi olla, että siellä on ihan hienoja ja järkeviäkin tavoitteita, esimerkiksi siellä taksonomian puolella on ihan oikeasti semmoista, mitkä edistävät läpinäkyvyyttä ja tuo sitä selkeyttä siitä, mitkä voidaan valita vihreiksi ja niin pois päin, mutta silti siellä tarvittaisiin vielä enemmän sitä yksiselitteisyyttä ja sitä, että tarkistettaisiin faktoja ja minkä standardien mukaisesti tulisi toimia. Siellä on havaittu useitakin ristiriitaisuuksia eri standardien välillä, tai mitä tulisi yritysten käyttää. Olemme aika tottuneet tiettyjä standardeja käyttämään hyvinkin laajasti, että siellä lainsäädännön puolella saattaa olla semmoisia pieniä [hamoja? 00:23:57] vielä tekeillä, mutta kyllähän ne taklataan case by case. Mutta sitten myöskin sieltä on tulossa hyvin paljon rajoittavaa lainsäädäntöä kemianteollisuuteen. Totta kai ymmärrän, siellä halutaan tuoda voimakkaammin esille nämä ympäristöasiat, ympäristövaaraluokat, myös ottamaan huomioon esimerkiksi maaperäeliöstön luokituksia olisi tulossa tuossa ja niin pois päin, kun nyt on pelkästään vesieliöille annettu vaarakategorioita, mutta se ei ole ihan niin yksiselitteistä. Meillä ei ole vielä tällä hetkellä dataa tai meillä ei ole osaamista tai analyysimenetelmiä ihan kaikkialle vielä. Sitten toisaalta taas, jos paljon rajoitetaan, niin sitten voidaan olla siinä tilanteessa, että meillä ei ole oikeasti enää vaihtoehtoja tai ratkaisuja tuoda markkinoille. Se lainsäädäntöpuoli on aika ohjaava ja ehkä pakottavakin, mutta sitten toivoisin myös sitä ohjaavuutta niihin lainsäädäntöihin. Eli tuotaisiin sitä vaatimusta siitä, että esimerkiksi joissakin asioissa pitää olla X% kierrätysmateriaalia, joka pakottaisi myös ne meidän asiakkaamme tekemään niitä hyviä valintoja, eikä mentäisikään aina se euro edellä. Jos meillä on ratkaisu ja mahdollisuus jo tuoda kiinnityslasti, jossa on kierrätysmateriaalia vaikka 20 %, niin ketään ei kiinnosta se tällä hetkellä, kun se CO2 on siellä lainsäädännössä kirjattu. Toisin myös näitä muita vaihtoehtoja ja ei katsottaisi pelkästään sitä tiettyä lukuarvoa, mikä on helppo mitata, vaan tuotaisiin niitä ei-mitattaviakin tavoitteita sitten sinne niin sanottuun lainsäädäntöön sitten. Mutta toivoisin sitä erityisesti päättäviltä elimiltä. Sitten toivoisin ihan niiltä meidän asiakkailtamme, kuluttajilta, sitä mietintää, että mikä on sinulle tärkeintä. Ovatko ne ympäristöasiat tärkeitä, vai onko se euro tärkein. Onko se ihan kauheaa maksaa kylppäriremontista pikkaisen enemmän, tai pesuaineesta, että sillä on joutsenmerkki. Niitä valintoja tehdessäsi voisiko painoarvoa lisätä sinne ympäristöpuolelle? Kyllähän jotkut alkavat olla jo valmiita maksamaan siitä lentomatkailusta pikkaiset creditit päälle, mutta ihan siihen jokapäiväiseenkin juttuun, voisiko siihenkin lisätä muutaman sentin päälle.

Eetu Koho [00:26:49]: Tuo on hyvä huomio, että niitä valintoja voi tehdä myös siellä ihan tavallisessa pesuaineessa tai siinä kylppäriremontissa, että se ei ole aina se lomamatkailu, missä täytyy hyvittää niitä hiilidioksidipäästöjä. Jos katsotaan vielä hiukan tulevaisuuteen, niin mitä on sellaisia asioita, minkä kanssa te nyt painitte, että tämä kun saadaan ratkaistua, niin sitten menee hyvin, tai saadaan tämä meidän ympäristövastuullisuus askel eteenpäin?

Lilli Puntti [00:27:15]: No nyt tällä hetkellä pöydällä on se, että olemme tosiaan liittyneet siihen Science best target:iin, eli siihen 1.5 asteen sitoumukseen, että meidän toiminnallamme ilmasto ei lämpenisi yli 1.5 asteen, niin nyt ne meidän tavoitteemme

tullaan tämän vuoden aikana validoimaan ja meidän road map tekemään. Se on se juttu, että kolmas osapuoli tarkistaa, että ne, mitä me olemme suunnitelleetkin, ovat riittäviä toimenpiteitä nyt siihen, että meillä ei tuo ilmasto lämpene. Toinen iso juttu on nyt se, mitä ehkä tuossa ennen joulua oli Kanadassa tämä COP15, maailman maat päättämässä biodiversiteetistä, että maapalloa täytyy suojella, niin meidän täytyy nyt vähän tarkentaa niitä meidän biodiversiteettitavoitteitamme, että mitä ne tarkoittavat käytännössä Kiillolle, ja tietysti eri toimipisteissä ja toimipaikoilla. Se on sitten kanssa tämän vuoden agendalla, että meille tulee selkeät askeleet siihen, miten me lähdemme toteuttamaan luonnon monimuotoisuuden lisäämistä tai ainakin suojelemaan sitä.

Eetu Koho [00:28:42]: SIXPOD:sin mahdollistaa SIXNET, teollisten alueiden verkosto.

[äänite päättyy]